

parlamentariske Tilstande, der komme til Stede her i Danmark, og som finde deres Udtryk her i Folkethinget, og lad saa vore Børn eller Børnebørn, eller hvad det nu bliver, for Resten om det. I det jeg ikke skal sige et Ord om Rigtigheden af det ærede Medlems Forebringender, er jeg derfor noget fjed af, at han i den Grad har forelsket sig i det efter hans Mening theoretisk rigtige, men absolut ubetimelige Forslag, at han ved sin Motivering deraf stiller sit praktiske Forslag under Nr. 37 i Skygge. Den Feil forekommer det mig, at den ærede Ordfører har begaaet. Det, der efter min Mening ikke blot er betimeligt men hensigtsmæssigt, og som derfor burde være opnaaet under de nuværende Forhold, da det svarer til de nuværende Forhold, det er Forslaget under Nr. 37. Men det Ubetimelige, det for Diebliffet Uhenigtsmæssige, som derfor ikke burde opnaas, det er det, som ligger i Nr. 38, det er absolut ikke svarende til de paagældende Forhold. De to Forslag ere i Virkeligheden i mine Dine absolute Modsatninger. Forslaget under Nr. 37 gaar ganske rigtig ud fra, at der er nogle Brøddele her i Salen af forskjellig Slags, og at det vil være sundt saa længe denne Gjæring varer — og den kan vare længe — at viisaae en rimelig Bestemmelse sat ind i Forretningsordenen, hvorefter defenkte Smaapartikler kunne blive hørte, i alt Fald i de større Udvalg, for at vi derigennem kunne naae Enighed tilsidst uden altfor bittere Debatter i Salen. Her forudsættes det altsaa, at der heri Salen er forskjellige Afstygninger, Partier delte i Grupper og Undergrupper, og at det derfor er hensigtsmæssigt, at man ved Valg af Udvalg tager Hensyn dertil, saaledes at de mindre Grupper hver efter Tallet af Udvalgsmedlemmer kunne faae deres Kandidater, men lige stik imod dette er den anden Hovedbetragtning, der ligger i Forslaget Nr. 38, at der skal være Hovedgrupper, som skulle danne sig om Hovedlister. Det ene udelukker det Andet. Den ærede Ordfører vil rigtig nok søge en Sammenligning derimellem, forsaavidt begge Forslag søge at besygte Mindretal med deres Kandidater, men den egentlige Forudsætning for Forslaget Nr. 38 er dog den, jeg nævnte. Mig forekommer det som sagt, at Forslaget Nr. 37 er rigtigt. Naar et Thing er delt i en Række mindre Afstygninger, bliver det jo næsten et Majoritetstyranni, der ligger i Bestemmelsen om 15 Medlemmer. Naar et Udvalg f. Ex. paa 15 Medlemmer skal vælges med en Kvotient af 6, bliver det jo i Virkeligheden en Modsigelse dertil, en dermed uforenelig Bestemmelse, at

der skal være 15 Medlemmer, der forlange en saadan Valgmaade, at de 6 kunne faae een Mand ind i dette Udvalg. Altsaa, som Forholdene stille sig, vil det ikke stemme med Forholdstalsvalgenes Karakter at fastholde, at der skal være 15 til at fremsætte Forlangendet. I det Punkt forekommer det mig, at den ærede Ordfører har Ret, og jeg indrømmer, at han er maadeholdende i sin Fordring, naar han forlanger en bestemt Del af det fulde Antal Thingmedlemmer. Naar vi, som det i Gjennemsnit taget er Tilfældet, er høist 52 eller lad os sige 53 med Formanden, og der altsaa af 52 skal vælges et Udvalg paa 15 Medlemmer, bliver Kvotienten 3. Naar den ærede Ordfører da forlanger, at der skal 7 til at forlange Forholdstalsvalg, forlanger han for saa vidt det Dobbelte af, hvad der kan blive Kvotient. Det er altsaa meget imøbekommende og en rimelig Forbedring af Forretningsordenen efter Stillingen, som den nu er. Det er muligt, at der kan være en og anden Gruppe her i Thinget — det skalde saa være Høire — som mener at være i Besiddelse af de 15, og derfor i Kraft af sin store, overvældende Flertalsmyndighed vil holde paa de 15. Men ellers kan jeg ikke antage, at Noget efter de nuværende Forhold kan holde paa, at man skal forlange 15 Medlemmer til Noget, som efter andre Bestemmelser i Forretningsordenen 5—6 Medlemmer kunne sætte igjennem. — Hvad det andet Afsnit af Forslaget Nr. 37 angaar, forekommer det mig ogsaa at være et fuldstændig praktisk rigtigt Forslag, der giver et nødvendigt Supplement til den Bestemmelse, der tidligere er vedtaget. Det forekommer mig, at Thinget uden det vil staa temmelig hjælpeløst, naar det bliver overrasket ved en Meddelelse om at et Forslag, der var begrundet ved andre Forhold i Thinget, fremkommer fra Formandens Side efter det tidligere vedtagne, og man vil gjøre Indsigelse, fordi man finder et saadant Forslag formeget baseret paa at udelukke forskjellige Retninger i Thinget. Den ærede Ordfører sagde, at det kunde forudsættes, at Valget i saadanne Tilfælde blev udsat til næste Dag. Ja, jeg tvivler ikke om, at den nuværende Formand vilde udsætte Valget til næste Dag, hvis det overhovedet er muligt at gjøre det, men Stillingen kan være en saadan, at det er aldeles umuligt for Formanden at gjøre det. Naar De tænker Dem, hvorledes vi f. Ex. den 8de November 1877 holdt vist 20 Forhandlingsmøder med Medsættelse af Udvalg og Ændringsforslag, hvorledes skalde det saa kunne være gaaet? Saadanne Tilfælde kunne jo tænkes at komme